

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 608/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 юни 2013 година

относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) В своята резолюция от 25 септември 2008 г. относно глобален европейски план за борба с фалшифицирането и пиратството Съветът поиска да бъде направен преглед на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се предполага, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост ⁽²⁾.

(2) Предлагането на пазара на стоки, нарушаващи права върху интелектуалната собственост, нанася съществени вреди на притежателите на права, на ползвателите и групите производители, както и на производителите и търговците, които спазват закона. Такова предлагане на пазара би могло също да заблуди потребителите и в някои случаи да породи рискове за здравето и сигурността им. Такива стоки следва, доколкото е възможно, да не се допускат на пазара на Съюза, като за целта следва да се приемат мерки за противодействие на подобно незаконно предлагане на пазара на стоки, без същевременно да се затруднява законната търговия.

(3) При прегледа на Регламент (ЕО) № 1383/2003 беше установено, че предвид промените в икономическата, търговската и правната област, са необходими определени подобрения на правната рамка с цел засилване на осигуряването на защита на правата върху интелектуалната собственост от страна на митническите органи, както и за гарантиране на подходяща правна сигурност.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 3 юли 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и позиция на Съвета на първо четене от 16 май 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 11 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 7.

(4) Митническите органи следва да разполагат с правомощия за осигуряване на защитата на правата върху интелектуалната собственост по отношение на стоките, които в съответствие с митническото законодателство на Съюза подлежат на митнически надзор или митнически контрол, както и да извършват необходимите проверки на тези стоки с цел да се предотвратят дейности в нарушение на законодателството в областта на правата върху интелектуалната собственост. Осигуряването на защита на правата върху интелектуалната собственост на границата, на мястото, където се намират или където следва да се намират стоките под митнически надзор или митнически контрол, е ефикасен начин за бързо и ефективно предоставяне на правна защита на притежателя на правото, както и на ползвателите и групите производители. Когато вдигането на стоките е отложено или стоките се задържат от митническите органи на границата, следва да е достатъчно само едно производство, докато за осигуряване на същото ниво на спазване/защита на правата по отношение по отношение открити на пазара стоки, които вече са били разпределени и доставени на търговците на дребно, ще бъдат необходими няколко отделни производства. Изключение следва да се прави за стоки, допуснати за свободно обращение под режим специфично предназначение, като такива стоки остават под митнически надзор, въпреки че са допуснати за свободно обращение. Настоящият регламент не следва да се прилага за стоки, пренасяни от пътниците в техния личен багаж, при условие че тези стоки са за тяхна собствена лична употреба и не съществуват основания да се предполага, че те са за търговски цели.

(5) Определени права върху интелектуалната собственост не са обхванати от Регламент (ЕО) № 1383/2003 и някои нарушения са изключени от неговия обхват. С цел да се засили осигуряването на защитата на правата върху интелектуалната собственост намесата на митническите органи следва да бъде разширена, така че да се включат и други видове нарушения, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 1383/2003. Поради това в допълнение към правата, които вече са обхванати от Регламент (ЕО) № 1383/2003, в обхвата на настоящия регламент следва да се включат търговските наименования, доколкото те са защитени от изключително право на собственост съгласно националното законодателство, топологиите на полупроводниковите изделия, полезните модели и устройствата, които са проектирани, произведени или приспособени с цел да се направи възможно или да се улесни заобикалянето на технологичните мерки.

(6) Нарушенията в резултат на т.нар. „незаконна паралелна търговия“ и стоките, произведени в превишени количества, са изключени от обхвата на Регламент (ЕО) № 1383/2003. Стоките, които са предмет на незаконна паралелна търговия, а именно стоки, които са произведени със съгласието на притежателя на правото, но пуснати за първи път на пазара в Европейското

икономическо пространство без негово съгласие, и стоките, произведени в превишени количества, а именно стоки, които са произведени от лице, надлежно упълномощено от притежателя на правото да произведе определено количество стоки, в превишение на количеството, договорено между това лице и притежателя на правото, са произведени като оригинални стоки и следователно не е целесъобразно митническите органи да съсредоточават усилията си върху такива стоки. Поради това незаконната паралелна търговия и стоките, произведени в превишени количества, следва да бъдат също изключени от обхвата на настоящия регламент.

- (7) Държавите членки следва да предоставят в сътрудничество с Комисията подходящо обучение за митническите служители, за да се осигури правилното прилагане на настоящия регламент.
- (8) Настоящият регламент, когато бъде изцяло приложен, ще допринесе допълнително за изграждането на вътрешен пазар, който осигурява по-ефективна защита на притежателите на права, стимулира творческия подход и иновациите и предоставя на потребителите надеждни и висококачествени продукти, което на свой ред следва да укрепи трансграничните сделки между потребители, предприятия и търговци.
- (9) Държавите членки са изправени пред все по-ограничени ресурси в областта на митниците. Поради това следва да се подкрепя прилагането на технологии за управление на риска и на стратегии за използване в максимална степен на ресурсите, които са на разположение на митническите органи.
- (10) Настоящият регламент съдържа единствено процедурни правила за митническите органи. В този смисъл той не въвежда критерии за установяване на нарушение на право в областта на интелектуалната собственост.
- (11) Съгласно декларацията относно Споразумението за ТРИПС и общественото здраве, приета на министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., Споразумението относно свързаните с търговията аспекти на правата на интелектуалната собственост (Споразумението за ТРИПС) може и следва да бъде тълкувано и изпълнявано по начин, който утвърждава правото на членовете на СТО да опазват общественото здраве, и по-специално да насърчават достъпа до лекарствени продукти за всички. Следователно, в съответствие с международните ангажименти на Съюза и политиката му в областта на сътрудничеството за развитие, по отношение на лекарствените продукти, чието преминаване през митническата територия на Съюза — със или без претоварване, складиране, разпределяне на товара или промяна на вида транспорт или транспортното средство — представлява само част от цялото пътуване, което започва и приключва извън територията на Съюза, митническите органи следва при оценката на риска от нарушение на право върху интелектуалната собственост да вземат

предвид всяка значителна вероятност за отклонение на такива лекарствени продукти с цел пускането им на пазара на Съюза.

- (12) Настоящият регламент не следва да засяга разпоредбите относно компетентността на съдилищата, и по-специално разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽¹⁾.
- (13) Лица, ползватели, органи или група производители, които са активно легитимирани да поискат откриването на съдебно производство от свое име или от името на ползвателите или групата производители поради евентуално нарушение на право върху интелектуална собственост, следва да имат право да подадат заявление.
- (14) С цел да се гарантира защитата на правата върху интелектуалната собственост в целия Съюз е целесъобразно да се позволи на лица или образувания, търсещи защита на правата в целия Съюз, да подават заявление до митническите органи в една-единствена държава членка. Такива податели на заявление следва да могат да поискат от посочените органи да вземат решение за намеса с оглед осигуряването на защитата на правото върху интелектуална собственост както в своята държава членка, така и във всяка друга държава членка.
- (15) С цел да се гарантира своевременната защита на правата върху интелектуалната собственост следва да бъде предвидено, че когато въз основа на надеждни индикации митническите органи предполагат, че стоки под техен надзор нарушават права върху интелектуалната собственост, те имат право да отложат вдигането на стоките или да задържат стоките по своя инициатива или при наличие на заявление, така че лицето или образуванието, което има право да подаде заявление, да поиска образуване на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.
- (16) С Регламент (ЕО) № 1383/2003 на държавите членки се позволява да предвидят процедура, която дава възможност определени стоки да бъдат унищожени, без да има задължение за започване на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост. Както се отбелязва в Резолюцията на Европейския парламент от 18 декември 2008 г. относно въздействието на подправянето на продукти върху международната търговия⁽²⁾, подобна процедура се е оказала много успешна в държавите членки, в които е била въведена. Поради това процедурата следва да бъде задължителна по отношение на всички нарушения на права върху интелектуалната собственост и следва да се прилага, когато деклараторът или държателят на стоките е съгласен с унищожаването. Наред с това, процедурата

⁽¹⁾ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ C 45 E, 23.2.2010 г., стр. 47.

- следва да предвижда митническите органи да могат да приемат, че деклараторът или държателят на стоките се съгласил стоките да бъдат унищожени, когато не се е противопоставил изрично на унищожаването в рамките на определения срок.
- (17) С цел свеждане до минимум на административната тежест и разходите следва да бъде въведена специална процедура за малки пратки от фалшифицирани и пиратски стоки, която да позволи тези стоки да бъдат унищожавани без изричното съгласие на подателя на заявлението във всеки отделен случай. За да се приложи тази процедура обаче, следва да се изисква подателят на заявлението да е отправил в него общо искане в такъв смисъл. Митническите органи следва също да могат да поискат от подателя на заявлението да поеме разходите по прилагането на същата процедура.
- (18) За постигането на допълнителна правна сигурност е целесъобразно да бъдат изменени сроковете за отлагане на вдигането или задържане на стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, както и условията, при които митническите органи следва да предават информацията за задържаните стоки на засегнатите лица и образувания, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1383/2003.
- (19) Като се взема предвид временният и превантивен характер на мерките, приемани от митническите органи при прилагане на настоящия регламент, както и конфликтът между интересите на страните, засегнати от мерките, някои аспекти на процедурите следва да бъдат адаптирани, за да се гарантира безпроблемното прилагане на регламента, като същевременно се зачитат правата на засегнатите страни. Поради това, що се отнася до различните уведомления, предвидени в настоящия регламент, митническите органи следва да уведомяват съответното лице въз основа на документите относно митническата обработка или въз основа на ситуацията, в които се намират стоките. Освен това, тъй като процедурата за унищожаване на стоки предполага и деклараторът или държателят на стоките, и притежателят на стоките, и притежателят на стоките, и притежателят на стоките успоредно да представят евентуалните си възражения срещу унищожаването, следва да се направи необходимото притежателят на стоките да може да реагира на потенциално възражение на декларатора или държателя на стоките срещу унищожаването им. Ето защо следва да се направи необходимото деклараторът или държателят на стоките да бъде уведомен за отлагането на вдигането на стоките или тяхното задържане преди деня или в същия ден, в който е уведомен притежателят на стоките.
- (20) Митническите органи и Комисията се насърчават да си сътрудничат с Европейската обсерватория за нарушенията на правата на интелектуална собственост в рамките на съответните си области на компетентност.
- (21) С оглед премахването на международната търговия със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост, Споразумението за ТРИПС предвижда членовете на СТО да насърчават обмена на информация между митническите органи относно тази търговия. Във връзка с това следва да е възможно Комисията и митническите органи на държавите членки да обменят информация за предполагаеми нарушения на правата върху интелектуалната собственост със съответните митнически органи на трети държави, включително за стоки, които преминават транзитно през територията на Съюза и чийто произход или местоназначение са тези трети държави.
- (22) В интерес на ефективността следва да се прилагат разпоредбите на Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между последните и Комисията по гарантиране на правилното прилагане на законодателството в областта на митническите и земеделските въпроси ⁽¹⁾.
- (23) Отговорността на митническите органи следва да се урежда от законодателството на държавите членки, въпреки че удовлетворяването на заявления за намеса от страна на митническите органи не следва да дава право за обезщетение на притежателя на решението, ако стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, не бъдат открити от митническите органи и бъдат освободени или не бъде предприета намеса за тяхното задържане.
- (24) Целесъобразно е да се въведе разпоредба, че ако митническите органи предприемат намеса по подадено заявление, притежателят на решението следва да възстанови всички разходи, направени от митническите органи при намесата за защитата на неговите права върху интелектуалната собственост. Това обаче не следва да възпрепятства притежателя на решението да потърси компенсация от нарушителя или други лица, които могат да бъдат считани за отговорни съгласно законодателството на съответната държава членка, в която са открити стоките. Тези лица може да включват посредници, когато е приложимо. Разходите и щетите, понесени от лица, различни от митническите органи, в резултат на митническа намеса с отлагане на вдигането на стоки или със задържане на стоки въз основа на иск на трета страна във връзка с интелектуалната собственост, следва да се уреждат от конкретното приложимо законодателство във всеки отделен случай.
- (25) Настоящият регламент въвежда възможността митническите органи да позволят стоки, които трябва да бъдат унищожени, да бъдат преместени под митнически надзор от едно място до друго в рамките на митническата територия на Съюза. Митническите органи могат освен

⁽¹⁾ ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

това да решат да допуснат подобни стоки за свободно обращение с оглед на по-нататъшното им рециклиране или отстраняване извън каналите за търговия, включително за цели, свързани с повишаване на осведомеността, обучение или образование.

(26) Защитата на правата върху интелектуална собственост, осъществявана от митническите органи, налага обмен на данни относно решенията, свързани със заявленията. Подобна обработка на данни обхваща и обработката на лични данни и следва да бъде извършвана в съответствие с правото на Съюза, както е определено в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни⁽²⁾.

(27) Обменът на информация относно решения по заявления и намесата на митническите органи следва да се извършва посредством централна електронна база данни. Следва да бъдат определени образуването, което ще контролира и администрира тази база данни, и образуванията, които ще гарантират сигурността при обработката на включените в нея данни. Въвеждането на всякаква евентуална оперативна съвместимост или обмен следва преди всичко да съответства на принципа за ограничаване в рамките на целта, а именно данните следва да се използват за целта, за която е създадена базата данни, като не следва да се допуска по-нататъшен обмен или взаимно свързване за други цели.

(28) С цел да се гарантира, че определението за малки пратки може да бъде изменено, ако се окаже нецелесъобразно в практиката предвид необходимостта да се осигури ефективно изпълнение на процедурата, или когато е необходимо с оглед да се избегне всякакво заобикаляне на тази процедура по отношение на съдържанието на пратките, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с изменение на несъществени елементи на определението за малки пратки, а именно конкретните количества, посочени в това определение. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(29) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на разпоредбите, с които се определят елементите на практическите условия за обмен на данни с трети държави, както и разпоредбите относно формулярите за заявления и относно искания за удължаване на срока, в рамките на който митническите органи трябва да осъществят намеса, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, а именно правомощия за определяне на тези елементи от практическите условия и за установяване на стандартни формуляри. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽³⁾. За установяването на стандартни формуляри, въпреки че предметът на разпоредбите на настоящия регламент, подлежащи на изпълнение, попада в обхвата на общата търговска политика, поради естеството и въздействието на тези актове за изпълнение те следва да се приемат по процедурата по консултиране, тъй като всички подробности за вида информация, която трябва да се съдържа във формулярите, произтичат пряко от текста на настоящия регламент. Следователно с тези актове за изпълнение ще се установят единствено форматът и структурата на формуляра и те няма да имат по-нататъшно отражение върху общата търговска политика на Съюза.

(30) Регламент (ЕО) № 1383/2003 следва да бъде отменен.

(31) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001, като той представи становище на 12 октомври 2011 г.⁽⁴⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент се определят условията и процедурите за намеса на митническите органи, когато стоки, за които се предполага, че нарушават права върху интелектуалната собственост, са или следва да бъдат обект на митнически надзор или митнически контрол на митническата територия на Съюза в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността⁽⁵⁾, по-специално стоки в следните случаи:

а) когато са декларирани за допускане за свободно обращение, за износ или за реекспорт;

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ C 363, 13.12.2011 г., стр. 3.

⁽⁵⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

б) когато се въвеждат на митническата територия на Съюза или я напускат;

в) когато са поставени под режим с отложено плащане или са в свободна зона или свободен склад.

2. По отношение на стоките, които са обект на митнически надзор или митнически контрол, и без да се засягат членове 17 и 18, митническите органи извършват подходящ митнически контрол и предприемат пропорционални мерки за идентификация, както е предвидено в член 13, параграф 1 и в член 72 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, в съответствие с критериите за анализ на риска, с цел предотвратяване на дейности в нарушение на законодателството в областта на правата върху интелектуалната собственост, приложимо на територията на Съюза, както и с цел сътрудничество с трети държави във връзка със защитата на правата върху интелектуална собственост.

3. Настоящият регламент не се прилага за стоки, допуснати за свободно обращение под режим специфично предназначение.

4. Настоящият регламент не се прилага за стоки с нетърговски характер, съдържащи се в личния багаж на пътниците.

5. Настоящият регламент не се прилага за стоки, произведени със съгласието на притежателя на правото или за стоки, произведени от лице, надлежно упълномощено от притежателя на правото да произведе определено количество стоки над количествата, договорени между въпросното лице и притежателя на правото.

6. Настоящият регламент не засяга правото на държавите членки или правото на Съюза в областта на интелектуалната собственост или законодателството на държавите членки по отношение на наказателните производства.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

1) „права върху интелектуалната собственост“ означава:

а) търговска марка;

б) промишлен дизайн;

в) авторско право или сродните му права съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

г) географско указание;

д) патент съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

е) сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти ⁽¹⁾;

ж) сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 г. относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита ⁽²⁾;

з) сортовете растения с правна закрила на Общността съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 г. относно правната закрила на Общността на сортовете растения ⁽³⁾;

и) сортовете растения с правна закрила, предвидена в националното право;

й) топология на полупроводниково изделие съгласно предвиденото в националното право или в правото на Съюза;

к) полезен модел, доколкото е защитен като право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;

л) търговско наименование, доколкото е защитено като изключително право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;

2) „търговска марка“ означава:

а) марка на Общността, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността ⁽⁴⁾;

б) търговска марка, регистрирана в държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;

в) търговска марка, която е предмет на международна регистрация и която има действие в държава членка или в Съюза;

3) „промишлен дизайн“ означава:

а) промишлен дизайн на Общността съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 198, 8.8.1996 г., стр. 30.

⁽³⁾ ОВ L 227, 1.9.1994 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 78, 24.3.2009 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 3, 5.1.2002 г., стр. 1.

- б) промишлен дизайн, регистриран в държава членка или, когато става въпрос за Белгия, Люксембург или Нидерландия — в Бюрото за интелектуална собственост на Бенелюкс;
- в) промишлен дизайн, който е предмет на международна регистрация и който има действие в държава членка или в Съюза;
- 4) „географско указание“ означава:
- а) защитено географско указание или защитено наименование за произход на селскостопански продукти или храни съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ⁽¹⁾;
- б) наименование за произход или географско указание за вина съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽²⁾;
- в) географско указание за ароматизирани напитки на винена основа съгласно предвиденото в Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета от 10 юни 1991 г. относно установяване на общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти ⁽³⁾;
- г) географско указание за спиртни напитки съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определянето, описанието, представянето, етикетирването и защитата на географските указания на спиртните напитки ⁽⁴⁾;
- д) географско указание за продукти, които не попадат в обхвата на букви а)—г), доколкото е установено като изключително право върху интелектуалната собственост в националното право или в правото на Съюза;
- е) географско указание, както е предвидено в споразуменията между Европейския съюз и трети държави и посочено като такова в тези споразумения;
- 5) „фалшифицирани стоки“ означава:
- а) стоки, които са обект на действие в нарушение на търговска марка в държавата членка, където те са открити, и върху които е поставен без разрешение знак, който е идентичен с валидно регистрираната за същия вид стоки търговска марка или който не може да бъде отличен в основните си характеристики от такава търговска марка;
- б) стоки, които са обект на действие в нарушение на географско указание в държавата членка, където те са открити, и върху които е поставено наименование или термин, или които са описани с наименование или термин, защитени по отношение на въпросното географско указание;
- в) всеки вид опаковка, етикет, стикер, брошура, указания за употреба, гаранционен документ или друг подобен артикул, дори представен отделно, който е обект на действие в нарушение на търговска марка или географско указание и който включва знак, наименование или термин, идентичен с валидно регистрирана търговска марка или защитено географско указание или неотличаващ се в основните си характеристики от такава търговска марка или географско указание, и който може да се използва за същия вид стоки като тези, за които е регистрирана търговската марка или географското указание;
- б) „пиратски стоки“ означава стоки, които са обект на действие в нарушение на авторското право или сродните му права или промишления дизайн в държавата членка, където са открити, и които представляват или съдържат копия, произведени без съгласието на притежателя на авторското право или сродните му права или промишления дизайн, или без съгласието на лице, упълномощено от този притежател на правото в страната на производство;
- 7) „стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост“ означава стоки, за които има надеждни индикации, че в държавата членка, където тези стоки са открити, те са *prima facie*:
- а) стоки, които са обект на действие в нарушение на право върху интелектуалната собственост в тази държава членка;
- б) устройства, продукти или компоненти, които са проектирани, произведени или приспособени с основната цел да се направи възможно или да се улесни заобикалянето на технология, устройство или компонент, които предотвратяват или ограничават при обичайното си функциониране действия по отношение на дадено производство, които не са разрешени от носителя на авторското право или на правото, сродно на авторското право, и които са свързани с действие, нарушаващо въпросните права в посочената държава членка;
- в) всеки калъп или матрица, специално проектирани или приспособени за производството на стоки, с които се нарушава право върху интелектуална собственост, ако тези калъпи и матрици са свързани с действие, нарушаващо право върху интелектуална собственост в посочената държава членка;

⁽¹⁾ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 149, 14.6.1991 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 16.

- 8) „притежател на правото“ означава притежател на право върху интелектуална собственост;
- 9) „заявление“ означава подадено до компетентния митнически отдел искане за намеса на митническите органи във връзка със стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост;
- 10) „национално заявление“ означава заявление, с която се иска намеса на митническите органи на държава членка в рамките на тази държава членка;
- 11) „съюзно заявление“ означава заявление, подадено в държава членка, в което се иска намесата на митническите органи на тази държава членка и на една или повече други държави членки в рамките на техните съответни държави членки;
- 12) „подател“ означава лицето или образуванието, от чието име е подадено заявлението;
- 13) „притежател на решението“ означава притежател на решение, с което се удовлетворява заявление;
- 14) „държател на стоките“ означава лицето, което е собственик на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, или което има подобно право на разпореждане с тях, или което има физически контрол върху тези стоки;
- 15) „декларатор“ означава деклараторът съгласно определението в член 4, точка 18 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 16) „унищожаване“ означава физическото унищожаване, рециклиране или отстраняване на стоки извън каналите за търговия по начин, който не допуска причиняване на вреда на притежателя на решението;
- 17) „митническа територия на Съюза“ означава митническата територия на Общността, както е определена в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 18) „вдигане на стоки“ означава вдигането на стоки съгласно определението в член 4, точка 20 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;
- 19) „малка пратка“ означава пощенска или експресна куриерска пратка, която:

а) съдържа най-много три артикула;

или

б) има общо тегло, по-малко от два килограма.

За целите на буква а) „артикул“ означава стока, както се класира съгласно Комбинираната номенклатура в съответствие с приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾, ако е неупакован, или пакета със същата стока, предназначен за продажба на дребно на крайния потребител.

За целите на това определение отделни стоки, които попадат в един и същи код по Комбинираната номенклатура, се смятат за различни артикули, а стоките, които представляват комплект, класиран в един код по Комбинираната номенклатура, се смятат за един артикул;

20) „бързоразвалящи се стоки“ означава стоки, които по преценка на митническите органи влошават качеството си, ако бъдат държани до 20 дни от датата на отлагане на вдигането или задържането им;

21) „изключителен лиценз“ означава лиценз (общ или ограничен), даващ на лицензополучателя разрешение, от което са изключени всички други лица — включително лицето, предоставящо лиценза — да упражнява право върху интелектуалната собственост по разрешения в лиценза начин.

ГЛАВА II

ЗАЯВЛЕНИЯ

РАЗДЕЛ I

Подаване на заявления

Член 3

Право за подаване на заявление

Следните лица и образувания, доколкото имат право да започнат производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, в държавата членка или държавите членки, където е поискана намеса на митническите органи, имат право да подадат:

1. национално или съюзно заявление:

а) притежатели на права;

б) органи за управление на колективните права върху интелектуалната собственост, посочени в член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост ⁽²⁾;

в) органи за професионална защита, посочени в член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2004/48/ЕО;

⁽¹⁾ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.

г) групи по смисъла на член 3, точка 2 и член 49, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, групи производители по смисъла на член 118д от Регламент (ЕО) № 1234/2007 или подобни групи производители, както е предвидено в правото на Съюза за географските указания, които представляват производители на продукти с географско указание или представители на такива групи, поспециално регламенти (ЕИО) № 1601/91 и (ЕО) № 110/2008, и оператори, които имат право да използват географско указание, както и компетентни по отношение на такова географско указание инспекционни служби или органи;

2. национално заявление:

а) лица или образувания, притежаващи разрешение да ползват права върху интелектуалната собственост, които са надлежно упълномощени от притежателя на правата да започнат производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост;

б) групи производители, предвидени в законодателството на държавите членки за географските указания, които представляват производители на продукти с географски указания или представителите на такива групи и оператори, които имат право да използват географско указание, както и компетентни по отношение на такова географско указание контролни служби и органи;

3. съюзно заявление: притежателите на изключителни лицензи за цялата територия на две или повече държави членки, в които тези лицензополучатели са надлежно упълномощени във въпросните държави членки от притежателя на правата да започнат производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

Член 4

Права върху интелектуалната собственост, обхванати от съюзни заявления

Съюзно заявление може да бъде подадено единствено във връзка с права върху интелектуалната собственост, основаващи се на правото на Съюза, което поражда действие в целия Съюз.

Член 5

Подаване на заявления

1. Всяка държава членка определя митническата служба, компетентна да получава и обработва заявления („компетентна митническа служба“). Държавите членки информират съответно Комисията, която оповестява списъка на компетентните митнически служби, определени от държавите членки.

2. Заявленията се подават до компетентната митническа служба. Заявлението се попълва, като се използва формулярът, посочен в член 6, и съдържа изискваната в него информация.

3. Когато след уведомяване от страна на митническите органи за отлагане на вдигането или за задържане на стоките в съответствие с член 18, параграф 3 е подадено заявление, то отговаря на следните изисквания:

а) подава се до компетентната митническа служба в срок от четири работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането или задържането на стоките;

б) представлява национално заявление;

в) съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3. Подателят на заявлението обаче може да пропусне информацията, посочена в същия параграф, буква ж), з) или и).

4. Освен в случаите, посочени в член 3, точка 3, може да се подава само по едно национално заявление и едно съюзно заявление за държава членка по отношение на едно и също право върху интелектуалната собственост, което е защитено в тази държава членка. В случаите, посочени в член 3, точка 3, е разрешено подаването на повече от едно съюзно заявление.

5. Когато съюзно заявление е удовлетворено за държава членка, за която вече е било удовлетворено друго съюзно заявление за същия подател и във връзка със същото право върху интелектуалната собственост, митническите органи на тази държава членка предприемат действия въз основа на първото съюзно заявление, което е било удовлетворено. Те уведомяват компетентната митническа служба на държавата членка, в която е удовлетворено което и да е последващо съюзно заявление, която изменя или отменя решението, с което е удовлетворено това последващо съюзно заявление.

6. Когато са налице компютеризирани системи за получаване и обработване на заявление, заявленията и приложенията към тях се подават чрез средства за електронна обработка на данни. Държавите членки и Комисията разработват, поддържат и използват такива системи в съответствие с многогодишния стратегически план, посочен в член 8, параграф 2 от Решение № 70/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно безкнижна среда в митниците и търговията⁽¹⁾.

Член 6

Формуляр за заявление

1. Комисията установява формуляр за заявление посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 34, параграф 2.

⁽¹⁾ ОВ L 23, 26.1.2008 г., стр. 21.

2. Формулярът на заявлението конкретизира информацията, която трябва да бъде предоставена на субекта на данните съгласно Регламент (ЕО) № 45/2001 и националните закони, с които се изпълнява Директива 95/46/ЕО.

3. Комисията прави необходимото да гарантира във формуляра за заявление да се изисква следната информация от подателя:

- а) данни за подателя;
- б) статут на подателя по смисъла на член 3;
- в) документи, които доказват пред компетентната митническа служба, че подателят има право да подаде заявлението;
- г) когато подателят подава заявление чрез представител — данни за лицето, което го представлява, и доказателство за наличието на представителна власт в съответствие със законодателството на държавата членка, в която е подадено заявлението;
- д) правото или правата върху интелектуалната собственост, по отношение на които се търси защита;
- е) при случаите на съюзно заявление — държавите членки, в които се иска намеса на митническите органи;
- ж) специфични и технически данни за автентичните стоки, включително обозначаване като например баркод и изображения, където е целесъобразно;
- з) информацията, необходима за лесното разпознаване на въпросните стоки от митническите органи;
- и) информация, приложима с оглед на извършваните от митническите органи анализ и оценка на риска от нарушение на съответното право или права върху интелектуалната собственост, като например оторизираните дистрибутори;
- й) дали информацията, подадена в съответствие с настоящия параграф, буква ж), з) или и), трябва да бъде отбелязана като информация, до която се предоставя ограничен достъп в съответствие с член 31, параграф 5;
- к) данните на всеки представител, упълномощен от подателя да отговаря за правните и техническите въпроси;
- л) задължение на подателя, че се ангажира да уведоми компетентната митническа служба за всяка една от ситуацията, определени в член 15;

м) задължение на подателя, че се ангажира да предава и актуализира всяка информация, която е от значение с оглед на извършваните от митническите органи анализ и оценка на риска от нарушение на съответното право или права върху интелектуалната собственост;

н) задължение на подателя, че поема отговорност съгласно условията, определени в член 28;

о) задължение на подателя, че поема разходите, посочени в член 29, съгласно условията, предвидени в същия член;

п) съгласие на подателя предоставените от него данни да могат да бъдат обработвани от Комисията и държавите членки;

р) дали подателят иска да бъде приложена процедурата по член 26 и в случай че митническите органи поискат това, дали е съгласен да поеме разходите по унищожаването на стоките съгласно същата процедура.

РАЗДЕЛ 2

Решения относно заявленията

Член 7

Обработване на непълни заявления

1. Когато при получаване на заявление компетентната митническа служба счете, че заявлението не съдържа цялата информация, изисквана съгласно член 6, параграф 3, компетентната митническа служба изисква от подателя да предостави липсващата информация в срок от 10 работни дни от уведомяването за това искане.

В такива случаи срокът, посочен в член 9, параграф 1, спира да тече до получаването на необходимата информация.

2. Когато подателят не предостави липсващата информация в срока, посочен в параграф 1, първа алинея, компетентната митническа служба отхвърля заявлението.

Член 8

Такси

Подателят не дължи такса за покриване на административните разходи, произтичащи от обработването на заявлението.

Член 9

Уведомление за решения, с които се удовлетворяват или отхвърлят молби

1. Компетентната митническа служба уведомява подателя за своето решение, с което удовлетворява или отхвърля заявлението, в срок от 30 работни дни от получаването на заявлението. В случай че отхвърли заявление, компетентната митническа служба мотивира решението си и прилага към него информация за процедурата за обжалване.

2. Ако подателят на заявлението е бил уведомен за отлагането на вдигането на стоките или за задържането на стоките от митническите органи преди подаването на заявление, компетентната митническа служба уведомява подателя за своето решение, с което удовлетворява или отхвърля заявлението, в срок от два работни дни от получаването на заявлението.

Член 10

Решения по молбите

1. Решение, с което се удовлетворява национално заявление и всяко решение, с което то се отменя или изменя, поражда действие в държавата членка, в която е подадено националното заявление, в деня, следващ датата на приемане на решението.

Решение за удължаване на срока, в който трябва да се намесят митническите органи, поражда действие в държавата членка, в която е подадено национално заявление, в деня, следващ датата на изтичане на срока, който се удължава.

2. Решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, и всяко решение, с което такова решение се отменя или изменя, поражда действие:

- а) в държавата членка, в която е подадено заявлението — в деня, следващ датата на приемане на решението;
- б) във всички останали държави членки, в които се иска намеса на митническите органи — в деня, следващ датата, на която митническите органи са уведомени в съответствие с член 14, параграф 2, при условие че притежателят на решението е изпълнил задълженията си по член 29, параграф 3 по отношение на разходите за превоз.

Решението за удължаване на срока, в който трябва да се намесят митническите органи, поражда действие в държавата членка, в която е подадено съюзното заявление, както и във всички останали държави членки, в които се иска намеса на митническите органи, в деня, следващ датата на изтичане на срока, който се удължава.

Член 11

Срок, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи

1. Когато удовлетворява заявление, компетентната митническа служба определя срока, в рамките на който митническите органи трябва да се намесят.

Този срок започва в деня, в който решението, удовлетворяващо заявлението, поражда действие съгласно член 10, и не надхвърля една година, считано от деня, следващ датата на приемане.

2. Когато заявление, подадено след уведомяване от страна на митническите органи за отлагане на вдигането на стоките или за задържане на стоките в съответствие с член 18, параграф 3, не съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3, буква ж), з) или и), то се удовлетворява единствено по отношение на

отлагането на вдигането на стоките или на задържането им, освен в случаите, когато тази информация е предоставена в рамките на 10 работни дни след уведомяването за отлагане на вдигането или за задържането на стоките.

3. Митническите органи не осъществяват намеса, когато бъде прекратено действието на дадено право върху интелектуалната собственост или когато подателят на заявлението по други причини престане да има право да подава заявление. Решението, с което се удовлетворява заявление, съответно се отменя или изменя от компетентната митническа служба, взела това решение.

Член 12

Удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи

1. При изтичане на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, и при условие че притежателят на решението е платил задълженията си, дължими на митническите органи съгласно настоящия регламент, компетентната митническа служба, приела първоначалното решение, може да удължи този срок по искане на притежателя на решението.

2. Когато искането за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, е получено от компетентната митническа служба по-малко от 30 работни дни преди изтичането на срока, който трябва да бъде удължен, компетентната митническа служба може да отхвърли това искане.

3. Компетентната митническа служба уведомява притежателя на решението в рамките на 30 работни дни от получаването на искането, посочено в параграф 1, за своето решение за удължаване на срока. Компетентната митническа служба определя срока, през който митническите органи трябва да се намесят.

4. Удълженият срок, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, започва да тече от деня, следващ датата на изтичане на предходния срок, и не превишава една година.

5. Митническите органи не осъществяват намеса, когато бъде прекратено действието на дадено право върху интелектуалната собственост или когато подателят на заявлението по други причини престане да има право да подава заявление. Решението за удължаване на срока се отменя или изменя по съответния начин от компетентната митническа служба, взела това решение.

6. Притежателят на решението не дължи такса за покриване на административните разходи, произтичащи от обработването на искането за удължаване.

7. Комисията установява формуляр на искане за удължаване чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 34, параграф 2.

Член 13

Изменение на решението по отношение на правата върху интелектуалната собственост

Компетентната митническа служба, взела решението за удовлетворяване на заявлението, може да измени списъка с правата върху интелектуалната собственост в решението по искане на притежателя на това решение.

При добавяне на ново право върху интелектуалната собственост искането съдържа информацията, посочена в член 6, параграф 3, букви в), д), ж), з) и и).

В случая на решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, всяко изменение, което се състои от добавяне на права върху интелектуалната собственост, се ограничава до правата върху интелектуалната собственост, попадащи в обхвата на член 4.

Член 14

Задължения на компетентната митническа служба по отношение на уведомяването

1. Компетентната митническа служба, до която е подадено национално заявление, препраща следните решения на митническите учреждения на своята държава членка веднага след тяхното приемане:

- а) решения, с които се удовлетворява заявлението;
- б) решения, отменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- в) решения, изменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- г) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи.

2. Компетентната митническа служба, до която е подадено съюзно заявление, препраща следните решения на компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочени в съюзното заявление, веднага след тяхното приемане:

- а) решения, с които се удовлетворява заявлението;
- б) решения, отменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- в) решения, изменящи решения, с които се удовлетворява заявлението;
- г) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи;

Компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочена(и) в съюзното заявление, веднага след получаването на посочените решения ги препраща на своите митнически служби.

3. Компетентната митническа служба на държавата членка или държавите членки, посочена(и) в съюзното заявление, може да поиска от компетентната митническа служба, взела решението за удовлетворяване на заявлението, да ѝ предостави допълнителна информация, считана за необходима за изпълнение на същото решение.

4. Компетентната митническа служба препраща своето решение за прекратяване на намесата на митническите органи съгласно член 16, параграф 1, буква б) и параграф 2 на митническите учреждения на своята държава членка веднага след неговото приемане.

Член 15

Задължения на притежателя на решението по отношение на уведомяването

Притежателят на решението уведомява незабавно компетентната митническа служба, която е удовлетворила заявлението, във всеки един от следните случаи:

- а) ако бъде прекратено действието на правото върху интелектуалната собственост, обхванато в неговото заявление;
- б) ако притежателят на решението по други причини престане има право да подаде заявлението;
- в) при промени в информацията, посочена в член 6, параграф 3.

Член 16

Неизпълнение на задълженията на притежателя на решението

1. Когато притежателят на решението използва информацията, предоставена от митническите органи, за цели, различни от предвидените в член 21, компетентната митническа служба на държавата членка, в която информацията е била предоставена или с нея е било злоупотребено, може:

- а) да отмени всяко прието от нея решение, с което се удовлетворява национално заявление на този притежател на решението, и да откаже да удължи срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи;
- б) да спре действието на своята територия за срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, на всяко решение, с което се удовлетворява съюзно заявление на този притежател на решението.

2. Компетентната митническа служба може да реши да спре намесата на митническите органи до изтичането на срока, в рамките на който трябва да се намесят тези органи, когато притежателят на решението:

- а) не изпълнява задълженията за уведомяване, установени в член 15;

- б) не изпълнява задължението за връщането на проби съгласно член 19, параграф 3;
- в) не изпълнява задълженията си относно разходите и превода съгласно член 29, параграфи 1 и 3;
- г) без основателна причина не започва производство, както е предвидено в член 23, параграф 3 или в член 26, параграф 9.

При съюзно заявление решението за спиране на намесата на митническите органи има действие единствено в държавата членка, в която е взето това решение.

ГЛАВА III

НАМЕСА НА МИТНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИ

РАЗДЕЛ I

Отлагане на вдигането или задържане на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост

Член 17

Отлагане на вдигането или задържане на стоките след удовлетворяване на заявление

1. Когато митническите органи идентифицират стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, обхванато от решение, с което се удовлетворява заявление, те отлагат вдигането на стоките или ги задържат.
2. Преди да отложат вдигането на стоките или да ги задържат, митническите органи могат да поискат от притежателя на решението да им предостави всякаква приложима информация по отношение на стоките. Митническите органи могат също да предоставят на притежателя на решението информация за действителното или предполагаемо количество на стоките, тяхното действително или предполагаемо естество, както и техни изображения при целесъобразност.
3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от отлагането или от задържането.

Когато митническите органи изберат да уведомят държателя на стоките и две или повече лица се считат за държател на стоките, митническите органи не са длъжни да уведомят повече от едно от тези лица.

Митническите органи уведомяват притежателя на решението за отлагането на вдигането на стоките или за задържането в същия ден или незабавно след уведомяване на декларатора или държателя на стоките.

Уведомленията съдържат информация относно процедурата, посочена в член 23.

4. Митническите органи уведомяват притежателя на решението и декларатора или държателя на стоките за действителното или предполагаемото количество на стоките, чието вдигане е било отложено или които са били задържани, за тяхното действително или предполагаемо естество, включително налични техни изображения при целесъобразност. При поискване и ако разполагат с тази информация, митническите органи предоставят на притежателя на решението имената и адресите на получателя, изпращача и декларатора или държателя на стоките, митническия режим и произхода, мястото от където са и местоназначението на стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

Член 18

Отлагане на вдигането или задържане на стоките преди удовлетворяване на заявление

1. Когато митническите органи идентифицират стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, които не са обхванати от решение за удовлетворяване на заявление, те могат да отложат вдигането на тези стоки или да ги задържат, освен в случая на бързоразвалящи се стоки.
2. Преди да отложат вдигането или да задържат стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, митническите органи могат, без да разкриват друга информация освен действителното или предполагаемо количество на стоките, тяхното действително или предполагаемо естество и изображения при целесъобразност, да поискат от всяко лице или образувание, което по принцип има право да подаде заявление относно предполагаемо нарушение на правата върху интелектуалната собственост, да им предостави всякаква информация от значение за случая.
3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от въпросното отлагане или задържане.

Когато митническите органи изберат да уведомят държателя на стоките и две или повече лица се считат за държател на стоките, митническите органи не са длъжни да уведомят повече от едно от тези лица.

Митническите органи уведомяват лицата или образуванията, които имат право да подадат заявление относно предполагаемо нарушение на правата върху интелектуалната собственост, за отлагането на вдигането на стоките или за задържането им в същия ден или незабавно след уведомяване на декларатора или държателя на стоките.

Митническите органи могат да се консултират с компетентните публични органи с оглед на идентифицирането на лицата или образуванията, които имат право да подадат заявление.

Уведомленията съдържат информация относно процедурата, посочена в член 23.

4. Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности в следните случаи:

- а) когато не са идентифицирали нито едно лице или образувание, което има право да подаде заявление относно предполагаемо нарушение на права върху интелектуалната собственост в срок от един работен ден от отлагане на вдигането или от задържането на стоките;
- б) когато не са получили заявление в съответствие с член 5, параграф 3 или когато са отхвърлили такова заявление.

5. При удовлетворяване на заявление митническите органи информират притежателя на решението, при поискване и ако разполагат с тази информация, за имената и адресите на получателя, изпращача и на декларатора или на държателя на стоките, за митническия режим и произхода, мястото от където са и местоназначението на стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

Член 19

Инспекция и вземане на проби от стоки, чието вдигане е отложено или които са задържани

1. Митническите органи предоставят на притежателя на решението и на декларатора или държателя на стоките възможност да инспектират стоките, чието вдигане е отложено или които са задържани.

2. Митническите органи могат да вземат представителни проби за стоките. Те могат да предоставят или изпратят такива проби на притежателя на решението, по негово искане и единствено с цел анализ и улесняване на последващата процедура по отношение на фалшифицирани и пиратски стоки. Притежателят на решението, с което се удовлетворява заявлението, носи цялата отговорност за извършването на анализ на тези проби.

3. Притежателят на решението връща пробите, посочени в параграф 2, на митническите органи, освен в случаите, когато обстоятелствата не позволяват това да бъде направено, при приключване на анализа, и най-късно преди вдигането на стоките или прекратяването на задържането им.

Член 20

Условия на съхранение

Митническите органи определят условията на съхранение на стоките по време на периода на отлагане на вдигането или на задържането им.

Член 21

Разрешена употреба на определена информация от притежателя на решението

Когато притежателят на решението получи информацията, посочена в член 17, параграф 4, член 18, параграф 5, член 19 или член 26, параграф 8, той може да разкрие или използва тази информация единствено за следните цели:

- а) за започване на производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, и в хода на такова производство;
- б) във връзка с наказателно разследване за нарушение на право на интелектуалната собственост, предприето от органите на публичната власт в държавата членка, в която са открити стоките;
- в) за образуване на наказателно производство и в хода на такова производство;
- г) с цел да потърси обезщетение от нарушителя или други лица;
- д) за договаряне с декларатора или държателя на стоките последните да бъдат унищожени в съответствие с член 23, параграф 1;
- е) за договаряне с декларатора или държателя на стоките на размера на гаранцията, посочена в член 24, параграф 2, буква а).

Член 22

Обмен на информация и данни между митническите органи

1. Без да се засягат приложимите разпоредби за защита на данните в Съюза и с цел да се допринесе за премахването на международната търговия със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост, Комисията и митническите органи на държавите членки могат да обменят определени данни и информация, с които разполагат, със съответните органи на трети държави съгласно практическите условия, посочени в параграф 3.

2. Данните и информацията по параграф 1 се обменят, за да се осигури своевременна ефективна намеса на митническите органи по отношение на товари със стоки, които нарушават права върху интелектуалната собственост. Тази данни и информация може да се отнася до конфискации, тенденции и обща информация за рисковете, включително по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Съюза и чийто произход или местоназначение е територията на съответните трети държави. Данните и информацията могат да включват при целесъобразност следното:

- а) естество и количество на стоките;
- б) право върху интелектуалната собственост, за което се предполага, че е нарушено;

- в) произход, място на произход и местоназначение на стоките;
- г) информация за движението на транспортните средства, и по-специално:
- i) наименование на плавателния съд или регистрационен номер на транспортното средство;
 - ii) референтни номера на товарителницата или друг транспортен документ;
 - iii) брой контейнери;
 - iv) тегло на товара;
 - v) описание и/или код на стоките;
 - vi) резервационен номер;
 - vii) номер на пломбите;
 - viii) място на първо товарене;
 - ix) място на последно разтоварване;
 - x) места на претоварване;
 - xi) очаквана дата на пристигане на мястото на последното разтоварване;
- д) информация за движението на контейнерите, и по-специално:
- i) номер на контейнера;
 - ii) състояние на натовареност на контейнера;
 - iii) дата на движението;
 - iv) вид на движението (с товар, без товар, претоварване, въвеждане, напускане и т.н.);
 - v) наименование на плавателния съд или регистрационен номер на транспортното средство;
 - vi) номер на превоза/пътуването;
 - vii) място;
 - viii) товарителница или друг транспортен документ.

3. Комисията приема актове за изпълнение, с които се определят елементите на необходимите практически условия, с оглед на обмена на данни и информация съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 34, параграф 3.

РАЗДЕЛ 2

Унищожаване на стоки, започване на производство и преждевременно вдигане на стоките

Член 23

Унищожаване на стоките и започване на производство

1. Стоки, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, могат да бъдат унищожени под митнически контрол, без да е необходимо да се определя дали е нарушено право върху интелектуалната собственост съгласно законодателството на държавата членка, в която са открити стоките, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) притежателят на решението е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че според него е нарушено право върху интелектуалната собственост;
- б) притежателят на решението е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че е съгласен стоките да бъдат унищожени;
- в) деклараторът или държателят на стоките е потвърдил писмено пред митническите органи в срок от 10 работни дни, а при бързоразвалящи се стоки — три работни дни, считано от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане, че е съгласен стоките да бъдат унищожени. Когато в този срок деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си за унищожаването на стоките, нито е уведомил митническите органи, че възразява срещу това, митническите органи могат да считат, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за унищожаването на тези стоки.

Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато в срока, посочен в първа алинея, букви а) и б), не са получили нито писмено потвърждение от притежателя на решението, че според него е нарушено право върху интелектуалната собственост, нито съгласието му за тяхното унищожаване, освен в случаите, когато тези органи са били надлежно информирани за започването на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

2. Унищожаването на стоките се извършва под митнически контрол на отговорността на притежателя на решението освен в случаите, когато в националното право на държавата членка, в която се унищожават стоките, е предвидено друго. Преди унищожаването на стоките компетентните органи могат да вземат проби. Взетите преди унищожаването проби могат да бъдат използвани за образователни цели.

3. Когато деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил писмено съгласието си стоките да бъдат унищожени и когато не може да се счита, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за унищожаването в съответствие с параграф 1, първа алинея, буква в) и в рамките на посочените в тези разпоредби срокове, митническите органи незабавно уведомяват за това притежателя на решението. В срок от 10 работни дни или три работни дни при бързоразвалящи се стоки, считано от уведомлението за суспендиране на вдигането на стоките или за тяхното задържане, притежателят на решението започва производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

4. Освен при бързоразвалящи се стоки, в подходящ случай митническите органи могат да удължат срока, посочен в параграф 3, с не повече от 10 работни дни при надлежно обосновано искане от страна на притежателя на решението.

5. Митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато в сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, не са били надлежно информирани в съответствие с параграф 3 за започването на производство с цел да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

Член 24

Преждевременно вдигане на стоките

1. Когато митническите органи са били уведомени за започването на производство, за да се установи дали е нарушен промишлен дизайн, патент, полезен модел, топология на полупроводниково изделие или правна закрила на сортовете растения, деклараторът или държателят на стоките може да поиска от митническите органи вдигане на стоките или прекратяване на тяхното задържане преди приключването на това производство.

2. Митническите органи вдигат стоките или прекратяват тяхното задържане само ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) деклараторът или държателят на стоките е предоставил гаранция, която е в достатъчно висок размер с оглед обезпечаването на интересите на притежателя на решението;
- б) компетентният орган, който трябва да установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост, не е разрешил предохранителни мерки;
- в) всички митнически формалности са били приключени.

3. Предоставянето на гаранцията, посочена в параграф 2, буква а), не засяга останалите средства за правна защита, с които разполага притежателят на решението.

Член 25

Стоки за унищожаване

1. Стоките за унищожаване съгласно член 23 или член 26 не могат да бъдат:

- а) допуснати за свободно обращение освен в случаите, когато митническите органи решат, със съгласието на притежателя на решението, че това е необходимо, в случай че стоките трябва да бъдат рециклирани или отстранени извън каналите за търговия, включително за цели, свързани с повишаване на осведомеността, обучение и образование. Условието, при които стоките могат да бъдат допуснати за свободно обращение, се определят от митническите органи;
- б) изведени от митническата територия на Съюза;
- в) изнесени;
- г) реекспортирани;
- д) поставени под режим с отложено плащане;
- е) поставени в свободна зона или в свободен склад.

2. Митническите органи могат да разрешат стоките, посочени в параграф 1, да бъдат преместени под митнически надзор на друго място в рамките на митническата територия на Съюза с оглед на тяхното унищожаване под митнически контрол.

Член 26

Процедура за унищожаване на стоки в малки пратки

1. Настоящият член се прилага за стоки, когато е изпълнено всяко от следните условия:

- а) за стоките се предполага, че са фалшифицирани или пиратски стоки;
- б) стоките не са бързоразвалящи се стоки;
- в) стоките попадат в обхвата на решение, с което се удовлетворява заявлението;
- г) в заявлението си притежателят на решението е поискал да бъде приложена процедурата, предвидена в настоящия член;
- д) стоките са транспортирани в малки пратки.

2. Когато се прилага процедурата, предвидена в настоящия член, не се прилагат член 17, параграфи 3 и 4 и член 19, параграфи 2 и 3.

3. Митническите органи уведомяват декларатора или държателя на стоките за отлагането на вдигането на стоките или за тяхното задържане в срок от един работен ден от отлагането на вдигането или от задържането им. Уведомлението за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане включва следната информация:

- a) за намерението на митническите органи да унищожат стоките;
- b) за правата на декларатора или държателя на стоките съгласно параграфи 4, 5 и 6.

4. На декларатора или на държателя на стоките се дава възможност да изрази своето становище в срок от 10 работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане.

5. Стоките могат да бъдат унищожени, когато в срок от 10 работни дни от уведомяването за отлагане на вдигането на стоките или за тяхното задържане деклараторът или държателят на стоките потвърди пред митническите органи съгласието си за тяхното унищожаване.

6. Когато в срока, посочен в параграф 5, деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си за тяхното унищожаване, нито е уведомил митническите органи, че възразява срещу това, митническите органи могат да считат, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за тяхното унищожаване.

7. Унищожаването се извършва под митнически контрол. Митническите органи предоставят на притежателя на решението — при поискване от негова страна и според случая, информация за действителното или предполагаемото количество на унищожените стоки и за тяхното естество.

8. Когато деклараторът или държателят на стоките не е потвърдил съгласието си стоките да бъдат унищожени и когато не може да се счита, че деклараторът или държателят на стоките е потвърдил съгласието си за това в съответствие с параграф 6, митническите органи незабавно уведомяват притежателя на решението за това и му предоставят информация за количеството на стоките и тяхното естество, включително и изображения на тези стоки при целесъобразност. При поискване и ако разполагат с тази информация, митническите органи предоставят на притежателя на решението имената и адресите на получателя, изпращача и на декларатора или държателя на стоките, информация относно митническия режим и произхода, мястото на произход и местоназначението на стоките, чието вдигане е спряно или които са задържани.

9. В срок от 10 работни дни от уведомяването, посочено в параграф 8, митническите органи разрешават вдигането на стоките или прекратяват тяхното задържане незабавно след приключване на всички митнически формалности, когато не са получили информация от притежателя на решението относно започването на производство, за да се установи дали е нарушено право върху интелектуалната собственост.

10. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 35 във връзка с изменение на количествата в определението за малки пратки, в случай че това определение се окаже нецелесъобразно в практиката предвид необходимостта да се осигури ефективно изпълнение на посочената в настоящия член процедура или когато е необходимо, с оглед да се избегне каквото и да е заобикаляне на тази процедура по отношение на съдържанието на пратките.

ГЛАВА IV

ОТГОВОРНОСТ, РАЗХОДИ И САНКЦИИ

Член 27

Отговорност на митническите органи

Без да се засяга националното право, решението, с което се удовлетворява заявление, не дава право на обезщетение на притежателя на това решение, в случай че стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост, не бъдат открити от митническа служба и бъдат освободени или не бъде предприета намеса за тяхното задържане.

Член 28

Отговорност на притежателя на решението

Когато поради действие или бездействие на притежателя на решението бъде прекъснато производство, надлежно започнато съгласно настоящия регламент, когато проби, взети съгласно член 19, параграф 2, не са върнати, повредени са или са негодни за употреба поради действие или бездействие на притежателя на решението или когато впоследствие бъде установено, че въпросните стоки не нарушават право върху интелектуалната собственост, притежателят на решението носи отговорност пред държател на стоките или декларатор, който е претърпял вреди в тази връзка, в съответствие с конкретно приложимото законодателство.

Член 29

Разходи

1. При поискване от страна на митническите органи притежателят на решението възстановява разходите, понесени от митническите органи или от други страни, действащи от името на митническите органи, от момента на задържането или на отлагането на вдигането на стоките, включително съхранението на стоките и действията, свързани с тях, съгласно член 17, параграф 1, член 18, параграф 1 и член 19, параграфи 2 и 3, както и при прилагане на коригиращи мерки, като унищожаване на стоките в съответствие с членове 23 и 26.

Притежателят на решението, който е уведомен за отлагане на вдигането на стоките или за задържането им, при поискване получава информация от митническите органи за мястото и начина на съхранение на стоките и за очакваните разходи за съхранението им, посочени в настоящия параграф. Информацията за очакваните разходи може да бъде изразена като разходи за единица време, продукт, обем, тегло или услуга в зависимост от обстоятелствата, при които се съхраняват стоките, и от тяхното естество.

2. Настоящият член не засяга правото на притежателя на решението да потърси обезщетение от нарушителя или от други лица в съответствие с приложимото законодателство.

3. Притежателят на решение, с което се удовлетворява съюзно заявление, осигурява и заплаща за преводите, изисквани от компетентната митническа служба или от митническите органи, които трябва да се намесят по отношение на стоките, за които се предполага, че нарушават право върху интелектуалната собственост.

Член 30

Санкции

Държавите членки предприемат необходимите мерки с цел притежателите на решения да спазват задълженията, установени в настоящия регламент, включително като определят разпоредби за установяване на санкции, когато е целесъобразно. Предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за тези разпоредби и за всяко последващо изменение, което се отнася до тях.

ГЛАВА V

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 31

Обмен на данни за решения, свързани със заявления и задържания, между държавите членки и Комисията

1. Компетентните митнически служби уведомяват незабавно Комисията за следното:

- а) решения, с които се удовлетворяват заявления, включително заявленията и приложенията към тях;
- б) решения за удължаване на срока, в рамките на който трябва да се намесят митническите органи, или решения за отмяна на решение, с което се удовлетворява или изменя заявление;
- в) спиране на действието на решение, с което се удовлетворява заявление.

2. Без да се засяга член 24, буква ж) от Регламент (ЕО) № 515/97, при отлагане на вдигането на стоките или задържането им митническите органи предават на Комисията всякаква приложима информация, с изключение на лични данни, включително информация относно количеството и вида на стоките, стойността, правата върху интелектуалната собственост, митническия режим, страните на произход и местоназначение, както и транспортните маршрути и транспортните средства.

3. Предаването на информацията съгласно параграфи 1 и 2 от настоящия член, както и всякакъв обмен на данни за решенията относно заявленията между митническите органи на държавите членки, посочени в член 14, се извършва чрез централна база данни на Комисията. Информацията и данните се съхраняват в тази база данни.

4. С цел осигуряване на обработка на информацията, посочена в параграфи 1—3 от настоящия член, централната база данни, посочена в параграф 3, се установява в електронна форма. Централната база данни съдържа информацията, включително личните данни, посочени в член 6, параграф 3, член 14 и в настоящия член.

5. Митническите органи на държавите членки и Комисията имат достъп до информацията, съдържаща се в централната база данни, както е целесъобразно с оглед на изпълнението на правните им задължения при прилагането на настоящия регламент. Достъпът до информацията, отбелязана като информация, до която се предоставя ограничен достъп в съответствие с член 6, параграф 3, се ограничава до митническите органи на държавите членки, в които се иска намеса. При обосновано искане от Комисията митническите органи на държавите членки могат да предоставят на Комисията достъп до такава информация, когато това е абсолютно необходимо за целите на прилагането на настоящия регламент.

6. Митническите органи въвеждат в централната база данни информацията, свързана с подадените в компетентната митническа служба заявления. Митническите органи, въвели информацията в централната база данни, при необходимост изменят, допълват, поправят или заличават тази информация. Всеки митнически орган, който е въвел информация в централната база данни, отговаря за точността, адекватността и уместността на тази информация.

7. Комисията установява и поддържа подходящи технически и организационни мерки за надеждното и сигурно функциониране на централната база данни. Митническите органи на всяка държава членка установяват и поддържат подходящи технически и организационни мерки за гарантиране на поверителността и сигурността на обработката във връзка с дейностите по обработка, извършвани от техните митнически органи, както и във връзка с терминалите на централната база данни, разположени на територията на тази държава членка.

Член 32

Установяване на централна база данни

Комисията установява централната база данни, посочена в член 31. Тази база данни ще започне да функционира във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 1 януари 2015 г.

Член 33

Разпоредби за защита на данните

1. Обработката на лични данни в централната база данни на Комисията се извършва в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 и под надзора на Европейския надзорен орган по защита на данните.

2. Обработката на лични данни от компетентните органи в държавите членки се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО и под надзора на независимия публичен орган на държавата членка, посочен в член 28 от същата директива.

3. Личните данни се събират и използват единствено за целите на настоящия регламент. Събраните по този начин лични данни са точни и се актуализират.

4. Всеки митнически орган, който е въвел лични данни в централната база данни, е администратор по отношение на обработката на тези данни.

5. Субектът на данните има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, които се обработват посредством централната база данни, и когато е целесъобразно, има правото да поправи, заличава или блокира лични данни в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 или с националните закони, с които се изпълнява Директива 95/46/ЕО.

6. Всички искания за упражняване на правото на достъп, поправка, заличаване или блокиране се подават до компетентните митнически органи и се обработват от тях. Когато субект на данните е подал искане за упражняване на това право на достъп до Комисията, тя препраща това искане до съответните митнически органи.

7. Личните данни не се съхраняват повече от шест месеца от датата, на която съответното решение, с което се удовлетворява заявлението, е било отменено, или съответният срок, в рамките на който митническите органи е трябвало да се намесят, е изтекъл.

8. Когато притежателят на решението е започнал производство в съответствие с член 23, параграф 3 или с член 26, параграф 9 и е уведомил митническите органи за началото на това производство, личните данни се съхраняват в продължение на шест месеца след като производството

окончателно е установило дали е било нарушено право върху интелектуалната собственост.

ГЛАВА VI

КОМИТЕТ, ДЕЛЕГИРАНЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 34

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по Митническия кодекс, създаден с членове 247а и 248а от Регламент (ЕИО) № 2913/92. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Член 35

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26 параграф 10, се предоставя на Комисията за неопределено време, считано от 19 юли 2013 г.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, параграф 10, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегираният акт, приет съгласно член 26, параграф 10, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 36**Взаимопомощ между административните органи**

Разпоредбите на Регламент (ЕО) № 515/97 се прилагат *mutatis mutandis* за настоящия регламент.

Член 37**Докладване**

До 31 декември 2016 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент. При необходимост докладът се придружава от подходящи препоръки.

Докладът разглежда всякакви значими инциденти, свързани с преминаване на лекарствени продукти под режим транзит през митническата територия на Съюза, които могат да възникнат по настоящия регламент, и включва оценка на потенциалното му отражение върху поетите от Съюза ангажменти относно достъпа до лекарствени продукти съгласно декларацията относно ТРИПС и общественото здраве, приета на министерската конференция на СТО в Доха на 14 ноември 2001 г., както и мерките, предприети срещу всякакви случаи, пораждащи неблагоприятни последици в този смисъл.

Член 38**Отмяна**

Регламент (ЕО) № 1383/2003 се отменя, считано от 1 януари 2014 г.

Позоваванията на отменения регламент се разбират като позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложението.

Член 39**Преходни разпоредби**

Молбите, удовлетворени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1383/2003, остават валидни за срока, посочен в решението, удовлетворяващо молбата, в рамките на който митническите органи следва да се намесят, и техният срок не се удължава.

Член 40**Влизане в сила и прилагане**

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
2. Прилага се от 1 януари 2014 г. с изключение на:
 - а) член 6, член 12, параграф 7 и член 22, параграф 3, които се прилагат считано от 19 юли 2013 г.;
 - б) член 31, параграф 1 и параграфи 3—7 и член 33, които се прилагат от датата, на която бъде създадена централната база данни, посочена в член 32. Комисията оповестява тази дата.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
L. CREIGHTON

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 1383/2003	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 1
Член 4	Член 18
Член 5	Членове 3—9
Член 6	Членове 6 и 29
Член 7	Член 12
Член 8	Членове 10, 11, 12, 14 и 15
Член 9	Членове 17 и 19
Член 10	—
Член 11	Член 23
Член 12	Членове 16 и 21
Член 13	Член 23
Член 14	Член 24
Член 15	Член 20
Член 16	Член 25
Член 17	—
Член 18	Член 30
Член 19	Членове 27 и 28
Член 20	Членове 6, 12, 22 и 26
Член 21	Член 34
Член 22	Членове 31 и 36
Член 23	—
Член 24	Член 38
Член 25	Член 40